

Stanovisko České pedagogické společnosti k Závěrečné zprávě podskupin Národní ekonomické rady vlády pro konkurenceschopnost a podporu podnikání – kapitola III – Vzdělanost

Hlavní výbor České pedagogické společnosti (dále jen ČPdS) projednal na svém zasedání dne 15. března 2011 *Závěrečnou zprávu podskupin Národní ekonomické rady vlády pro konkurenceschopnost a podporu podnikání – kapitola III – Vzdělanost*. ČPdS shledává některé závěry vyplývající ze zprávy jako cenné, považuje však za nutné vyjádřit své stanovisko k některým tvrzením dokumentu, která vnímá jako zavádějící.

Shledáváme, že uvedený materiál je ve vybraných částech nevyvážený, některé jeho části si odporují, řada tvrzení není dostatečně empiricky podložena; srovnání se situací v zahraničí je mnohdy zavádějící, vytržené z celkového společenského kontextu jednotlivých zemí. Místy je dokument výhradně popisný, postrádá analytickou část, ve které by byly hledány příčiny popisovaného stavu.

Nejzásadnější připomínka se týká odstavce 25 kapitoly 3.2.3 *Návrhy jednotlivých variant řešení a stručné shrnutí jejich přínosů a nákladů* (s. 25), kde jako jednu z cest k ozdravení současného neuspokojivého stavu školství navrhuje materiál úpravu učitelského vzdělávání:

- Snížit zákonný požadavek úrovně vzdělání učitele regionálního školství od druhého stupně z diplomu MA na BC a tomu adekvátně uzpůsobit vzdělávání na pedagogických školách.
- V oblasti pedagogiky požadovat vzdělání MA kromě prvního stupně ZŠ pouze pro specifickou náročnou odbornou činnost a funkce ředitele.

Dokument s odkazem na vybrané výzkumy také uvádí, že „*formálně dosažené vzdělání je velice nedokonale korelováno s kvalitou učitele*“. Jako kontraindikaci lze předložit četná zjištění z kvantitativních i kvalitativních studií, v nichž byl zkoumán vliv formálního učitelského vzdělání, učitelových znalostí na učitelovo jednání ve výuce a na znalosti žáků.¹ Kvantitativní studie, v nichž se certifikace (major/minor či BA/MA) zkoumaly nikoliv obecně, ale oborově

¹ Přehled a bibliografické údaje odkazovaných výzkumů jsou k dispozici v publikaci: Janík, T. (2009). Didaktické znalosti obsahu a jejich význam pro oborové didaktiky, tvorbu kurikula a učitelské vzdělávání. Brno: Paido, pp. 47–48. Nálezy dalších výzkumů jsou shrnuty v publikaci: Baumert, J. & Kunter, M. (2006). Stichwort: Professionelle Kompetenz von Lehrkräften. Zeitschrift für Erziehungswissenschaft, 9(4), pp. 469–520.

specificky (tzn. např. za oblast matematiky) a dávaly se do vztahu s výkony žáků, přinesly tendenčně pozitivní nálezy. Další studie dokládají existenci signifikantního vztahu mezi učitelovými matematickými znalostmi pro výuku a nárůstem výkonů žáků. Ze zkoumaných proměnných v rovině učitele (např. délka profesní zkušenosti) byly matematické znalosti pro výuku shledány jako nejvíce vlivné. Kvalitativní studie dokládají, že učitelův oborově didaktický repertoár je do značné míry závislý na šíři a hloubce jeho porozumění oborovým konceptům. Na příkladu kritických výukových momentů lze ilustrovat, jak problémy v učitelově oborovém porozumění omezují možnosti vysvětlení a reprezentací učiva a jak učitelovy oborově didaktické dovednosti v důsledku toho narážejí na nepřekonatelné hranice. Limitujícím faktorem učitelova jednání ve výuce jsou tzv. didaktické znalosti obsahu – výzkum z oblasti přírodovědného vzdělávání ukazuje, že pokud učitelé vyučovali téma, s nímž nebyli hluboce obeznámeni, bylo u nich identifikováno více mylných představ, častěji kladli žákům otázky nižší kognitivní úrovně apod.

Z formulace požadavku „*k učitelské profesi umožnit i jinou cestu než přes vystudování MA na pedagogické fakultě*“ je patrné, že autorům není známo, že učitelské vzdělání není realizováno pouze na pedagogických fakultách, ale obecně na fakultách připravujících učitele, kterých je v současnosti v ČR téměř 30 (přírodovědecké, matematicko-fyzikální, filozofické, teologické, tělovýchovné, ekonomické, zemědělské apod.). Také požadavek „*zavést krátké pedagogické kurzy jako nástavbu nad jakékoliv nepedagogické BC studium. Tj. umožnit učit talentovaným absolventům jiných škol po několikátýdenním pedagogickém tréninku*“ poukazuje na nedostatečnou orientovanost autorů v problematice učitelské přípravy. Uváděné zahraniční příklady nejsou nejfrekventovanější cestou pro získání učitelské kvalifikace, naopak v zahraničí zohledňují stoupající nároky na výkon učitelské profese právě odpovídající učitelskou přípravou.

Dále ČPdS považuje za nutné reagovat na odstavec 12 kap. 3.2.1 *Klíčové problémy konkurenceschopnosti v dané oblasti*, kde je uvedeno, že „*kurikulární reforma nepřinesla očekávané výsledky*“. Je nutné konstatovat, že pokud se naše školství má posunout na úroveň školsky vyspělých zemí, je třeba vnímat kurikulární reformu jako žádoucí a především dlouhodobější proces. Je obtížné komplexně hodnotit výsledky kurikulární reformy v době, kdy ještě kontinuálně probíhá, tzn. nejsou absolventi, kteří reformním systémem vzdělávání prošli. Pro taková hodnocení není dostatek empirických důkazů. Lze však souhlasit s tím, že vlastní implementace reformy byla uspěchaná a nebyla podpořena dostatečnými finančními zdroji, které by směřovaly k tvůrcům ŠVP. Z uvedených tezí vyplývá, že nelze očekávat okamžité výhradně pozitivní výsledky,

kurikulární reformu je třeba vnímat jako dlouhodobý kontinuální proces, kdy se situace postupně stabilizuje a na základě nabytých poznatků inovuje.

Další připomínka ČPdS se vztahuje k odstavci 42 na straně 16 (*Výsledky vzdělávání a monitoring – Terciární vzdělávání*). Restrukturalizace studia nepřinesla pouze dobré výsledky – motivací vzniku podobného typu studia mohla být skutečnost, že student po třech letech studia může mít ukončené vzdělání a teprve tehdy se může zorientovat na trhu práce a vybrat si pokračující studijní obor v navazujícím magisterském studiu. Důsledkem restrukturalizace vzniká mnoho bakalářských studijních oborů, které mají sice vydefinovaný profil absolventa, ale ne vždy takový absolvent najde uplatnění – na trhu práce v České republice se ne vždy počítá s absolventem bakalářského studijního programu (např. v programu specializace v pedagogice zaměřeném na vzdělávání). Bývá požadováno, aby byl bakalářský studijní program více teoretický a magisterský studijní obor spíše profilový. Zde tato teze naráží na požadavek studijní zátěže, kdy u některých studijních oborů je největší zátěž v prvních letech studia. Magisterské navazující studijní obory obsahují mnohdy praxe a stáže a studijní zátěž tím klesá, neklesá však náročnost a bez zmíněných praxí nelze mnohdy studijní obor absolvovat. Je otázkou, zda ponechat současný stav, nebo usilovat o návrat k neděleným magisterským oborům (pětitiletým).

Poslední připomínku vznášíme k bodu 2 na s. 8, kde se uvádí, že „*ve srovnání se světem vykazuje český sektor VaV extrémně slabé výsledky empirického základního a orientované výzkumu ve společenskovědní oblasti (v oblastech behaviorálních věd, ekonomie, sociologie, psychologie a pedagogiky) zkoumající souvislosti vzdělávacího systému, vzdělání, společnosti a ekonomiky*“. Závěr založený na mezinárodní komparaci počtu článků publikovaných v roce 2006 ve třech skupinách časopisů dle impakt faktoru (viz příloha č. 15, s. 42) je nekorektní. Nerespektuje totiž skutečnost, že převažující domácí tradice zkoumání v předmětné oblasti se realizuje v jiném modu, než sleduje Web of Science.

Hlavní výbor České pedagogické společnosti nesouhlasí s prezentovanými závěry, které v možném konečném důsledku, především při naplnění odstavce 25, mohou zapříčinit snížení vzdělanosti v České republice, a nabízí expertní spolupráci při případné diskusi nad uvedenými body.

Za hlavní výbor České pedagogické společnosti

Tomáš Čech
předseda ČPdS

Jana Kohnová
místopředsedkyně ČPdS

Zpráva z 18. výroční konference České pedagogické společnosti

Místo vzdělávání v současné společnosti: paradigmatata – ideje – realizace

Ve dnech 16. a 17. února 2011 se v Praze na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy konala 18. výroční konference České pedagogické společnosti s názvem *Místo vzdělávání v současné společnosti: paradigmatata – ideje – realizace*. Záštitu nad tímto vědeckým setkáním s hojnou mezinárodní účastí převzala děkanka fakulty doc. PaedDr. Radka Wildová, CSc.

Konference byla zahájena plenárním jednáním, na kterém vystoupili význační odborníci z Česka, Polska a Slovenska. Úvodní slovo patřilo proděkance Pedagogické fakulty UK PhDr. Janě Kropáčkové, Ph.D., a předsedovi ČPdS PhDr. Tomáši Čechovi, Ph.D. Jménem Univerzity Karlovy pozdravil přítomné i její prorektor prof. PhDr. Stanislav Štech, CSc. Jednání, které vzbudilo zájem početného auditoria a následně i mnohé zanícené diskuse, moderoval doc. PaedDr. Stanislav Bendl, Ph.D. Jako první přednesli svůj příspěvek nazvaný *Neoliberalismus ve vzdělávání a jeho tichá partnerství* doc. PaedDr. Ondřej Kaščák, Ph.D., a prof. PhDr. Branislav Pupala, CSc., z Trnavské univerzity. Následovalo vystoupení prof. PhDr. Zdeňka Heluse, DrSc., věnované krizi společnosti coby možnému impulzu a výzvě pro reflexi aktuálního pojetí vzdělávání. Situaci v Polsku nastínil prof. zw. dr. hab. Bogusław Śliwerski, jenž řešil otázku souvislostí vzdělávací politiky a rozvoje sociálního kapitálu. Čtvrtý plenární referát přednesl prof. PhDr. Peter Ondrejko, DrSc., který se zaměřil na priority pedagogické vědy ovlivňující místo vzdělávání ve společnosti. Po skončení plenárního jednání se v aule fakulty uskutečnil sjezd České pedagogické společnosti. První den konference završilo neformální setkání účastníků ve velkém sále, kde byl připraven raut.

Druhý den konference byl věnován jednáním v sekcích a sympoziích. První symposium neslo název *Obrázky české základní školy v optice empirických výzkumů* a připravil ho tým Ústavu výzkumu a rozvoje vzdělávání pod vedením prof. PhDr. Elišky Walterové, CSc. Symposium přispělo k diskusi o současné škole a prezentovalo poznatky z výzkumů realizovaných v projektu Centra základního výzkumu školního vzdělávání. Zaměřilo se na vnější obraz školy vnímaný veřejností a rodiči, přineslo interní pohledy aktérů na fungování základní školy, teoretické interpretace a možné scénáře dalšího vývoje. Tvůrci

druhého sympozia se pokusili propojit celkem tři pohledy na současné vzdělávání: vystoupili v něm PhDr. Ivo Syříště, Ph.D., s tématem *Právo na cokoliv jako součást aktuálního společenského klimatu*, Mgr. Petr Sýkora, Ph.D., s příspěvkem *Vzdělání jako zboží a vzdělávací instituce jako obchod?* a PhDr. Jana Kohnová, Ph.D., která promluvila na téma *Vzdělávání či výcvik? Jedna z otázek změny paradigmatu vzdělávání*. Sympozia, která představovala jistý inovativní prvek v jinak tradičně pojaté konferenci, vzbudila značný zájem účastníků a přinesla spontánní a místy i velmi kritickou diskusi.

V sekci preprimárního vzdělávání, kterou moderovaly doc. PhDr. Eva Opravilová, CSc., a PhDr. Jana Kropáčková, Ph.D., se sešlo téměř padesát účastníků z řad akademických pracovníků, učitelek a ředitelek mateřských škol a studentek učitelství pro mateřské školy. Úvodního příspěvku se ujaly garantky sekce a věnovaly se vymezení předškolního vzdělávání, filozofickému zakotvení, jeho cílům, ale i horizontům a polemizovaly o teoretických předpokladech kvality současného předškolního vzdělávání. V rámci příspěvku byla prezentována část výsledků z první etapy výzkumu problematiky zájmových kroužků v mateřských školách a aktivit předškolních dětí ve volném čase. Další příspěvky byly věnovány reflexi předškolního vzdělávání za deset let v pedagogickém výzkumu; navazující příspěvky polských kolegyně se dotýkaly problematiky učitelských kompetencí, pedagogické diagnostiky, individualizace v mateřské škole a výzkumu v oblasti školní zralosti. Dále byly prezentovány výsledky výzkumu účasti učitelů preprimárního a primárního vzdělávání na jejich dalším vzdělávání, pozornost byla věnována i rozvoji komunikačních kompetencí, možnostem využití přírody pro činnost dětí v současné mateřské škole a aktuálním problémům výchovy ke zdraví a sexuální výchovy v předškolním vzdělávání. Účastnice sekce, mezi nimiž převládaly členky Asociace předškolní výchovy, živě diskutovaly nejen o předkládaných tématech, ale v závěru jednání se soustředily též na aktuálně medializovanou otázku kritérií přijímání dětí do mateřských škol.

Sekce primárního vzdělávání, kterou moderovala prof. PhDr. Vladimíra Spilková, CSc., byla zahájena dvěma příspěvky, které otevřely problematiku primárního vzdělávání komplexnějším způsobem, v širších kontextech. Šlo o reflexi dvaceti let proměn primárního vzdělávání z hlediska vzdělávací politiky, teoretických východisek a projektů reformy i reálných změn v praxi škol. Nešlo jen o pohled do minulosti, v centru pozornosti byly i otázky současného a perspektivního vývoje primárního vzdělávání s důsledky pro pojetí profesionality učitele a pro koncepci vzdělávání této kategorie učitelů. Byly prezentovány

také výzvy pro primární pedagogiku (definovat jádro primárního vzdělávání, byl navržen rozvoj jazykového kapitálu dětí, rozvoj gramotnosti jako základní pilíř) a pedagogické vědy vůbec (ani nepřijímat, ani neodmítat, ale kriticky reflektovat neoliberální trend ve vzdělávání). Další tři příspěvky byly věnovány hlubšímu pohledu na učitelskou profesi, zejména na klíčové profesní kompetence. Byly prezentovány jak teoretické přístupy k analýze profesí a zejména učitelské profese, tak metodologické přístupy k tvorbě profesiogramu. Byly prezentovány výsledky velkého mezinárodního výzkumu profesních činností učitele, týkající se přípravy, realizace a reflexe výuky, a výzkumu diagnostické činnosti učitele.

Další blok příspěvků se týkal vzdělávání učitelů. Byly prezentovány výsledky výzkumu profesních hodnot studentů učitelství pro 1. stupeň ZŠ a výzkumu strategií ovlivňování studentova pojetí výuky (v oblasti výtvarné výchovy). Dvě vystoupení byla věnována environmentální výchově v učitelském vzdělávání. Poslední dva příspěvky se zabývaly problematikou učebních předmětů v primární škole – vlastivěda a tělesná výchova. Byly prezentovány výsledky analýzy učebnic vlastivědy z hlediska množství pojmů a výzkumu osvojení a pochopení vybraných vlastivědných pojmů. Prezentace v oblasti tělesné výchovy byla věnována problematice neúspěšných žáků ve věku 8–10 let v podmínkách školní tělesné výchovy.

Sekce zaměřená na všeobecné sekundární vzdělávání byla pro velký zájem účastníků rozdělena do dvou bloků, které moderovali doc. PaedDr. Stanislav Bendl, Ph.D., s PhDr. Jarmilou Mojžíšovou, Ph.D., (kurikulární aspekty vzdělávání) a PhDr. Jiří Kučírek, Ph.D., s PhDr. Jaroslavou Hanušovou, Ph.D., (filozofické a sociální aspekty vzdělávání). V sekci zazněly dvě desítky různorodých příspěvků, přičemž zvláště zaujaly referáty věnované žákovskému zaujetí školní prací a dvě studie věnované fenoménu školy v přírodě. Kritické pohledy na proměny současného školního vzdělávání, na reformu kurikula i na postavení etické výchovy ve škole výustily v odbornou diskusi, která značně přesáhla časový rámec sekce.

V sekci odborného vzdělávání, kterou moderovali doc. Ing. Jitka Vodáková, CSc., a Mgr. Richard Veleta, Ph.D., bylo přihlášeno a zaznělo pět příspěvků. První dva příspěvky, přednesené pracovníky Národního ústavu odborného vzdělávání, se zabývaly mezinárodní spoluprací v odborném vzdělávání a využití mezinárodní internetové sítě TT net pro přípravu pracovníků zabývajících

se odborným vzděláváním a vzděláváním učitelů odborného školství. Z příspěvků vyplynulo, že Česká republika je v této oblasti v rámci Evropské unie na poměrně dobré úrovni. Další tři příspěvky přednesli pracovníci vysokých škol (ČVUT, ČZU a UK). Byly věnovány výsledkům výzkumných šetření zaměřených na problematiku využívání různých informačních zdrojů studenty středních škol, využíváním informačních technologií učiteli na ČVUT a začleněním přírodovědných předmětů, především chemie, do RVP a ŠVP středních odborných škol. Živá diskuse byla vedena nejen k výše zmíněným příspěvkům, ale také k Národní soustavě kvalifikací a zejména k aktuálnímu výzkumu Národního ústavu odborného vzdělávání, který byl zaměřen na transformaci středních odborných škol na centra dalšího vzdělávání. Lze konstatovat, že všechny příspěvky byly přínosem pro teorii i praxi odborného vzdělávání i pro přípravu učitelů odborných předmětů.

V sekci terciárního vzdělávání, kterou moderovala doc. PaedDr. Jaroslava Vašutová, Ph.D., bylo prezentováno celkem deset příspěvků, které odrážely značnou různorodost problematiky terciárního vzdělávání. Ze všech sekcí konference byla tato nejbohatší na příspěvky zahraničních kolegů, a to především z Polska. Nejvíce pozornosti bylo věnováno problematice pregraduálního vzdělávání učitelů. Představené výsledky empirického zkoumání kontextů vysokoškolského vzdělávání učitelů v Česku, Slovensku a Polsku podnítily zajímavou diskusi a byly pro všechny zúčastněné velmi inspirativní. Pozornost byla věnována směřování mládeže k přírodovědně technickým oborům v rámci vysokoškolského vzdělávání, přípravě budoucích učitelů, ale též sociálních pracovníků, zkoumání konstrukce profesní identity učitelů, otázkám výchovy k lidským právům v přípravě učitelů i analýze konkrétního studijního programu s ohledem na požadavky trhu práce.

Specifikem letošní konference ČPdS bylo vysoké zastoupení doktorandů, a to v prezenční i kombinované formě studia. Bylo ustaveno celkem pět doktorandských sekcí, ve kterých odeznělo více než čtyřicet příspěvků věnovaných nejrozličnějším aspektům výchovy a vzdělávání dětí, mládeže i dospělých. V doktorandských sekcích se přednášelo i diskutovalo o preprimárním a primárním vzdělávání, o vzdělávání sekundárním i o přípravě učitelů, a to z mnoha úhlů pohledu. Zvláště zaujaly příspěvky věnované edukometrii, evaluačním nástrojům ve vzdělávání, novému pohledu na problematiku kompetencí. Pozornost vzbudily i neotřelé pohledy na moderní technologie ve vzdělávání nebo kritická reflexe soudobého pregraduálního vzdělávání učitelů.

Závěrem je třeba konstatovat, že osmnáctá výroční konference ČPdS poskytla prostor a příležitost pro zajímavá setkávání bezmála dvěma stovkám odborníků z Česka, Slovenska a Polska a nastolila řadu otázek, v nichž se odrážejí perspektivy pedagogické vědy.

S využitím zpráv garantů jednotlivých sekcí připravili

Michal Zvírotsky, Tomáš Čech

Sjezd České pedagogické společnosti, Praha 16. 2. 2011

Sjezd České pedagogické společnosti se konal dne 16. února 2011 v Praze na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, a to jako součást programu 18. výroční konference ČPdS s názvem *Místo vzdělání v současné společnosti: Paradigmata – ideje – realizace*. Ze zprávy, kterou přednesl předseda ČPdS PhDr. Tomáš Čech, Ph.D., vyplynulo, že

- činnost ČPdS probíhala v osmi pobočkách (Praha, Brno, Olomouc, Ostrava, Zlín, České Budějovice, Liberec, Hradec Králové);
- ke dni sjezdu měla ČPdS 293 registrovaných členů;
- časopis *Pedagogická orientace*, který ČPdS vydává, zvýšil svoji prestiž mezi odbornými časopisy vydávanými v České republice;
- v roce 2010 vyvolala velký zájem konference *Etika ve vědách o výchově* (Olomouc, Pedagogická fakulta UP 10., 11. 2010);
- ČPdS se úspěšně prezentovala na výstavě u příležitosti 20. výročí činnosti Rady vědeckých společností ve dnech 27. 10.–12. 11. 2010. Byl připraven poster společnosti odrážející činnost a poslání ČPdS, který může dále ČPdS využívat ke zvyšování povědomí o svých aktivitách v širší odborné veřejnosti;
- ČPdS je členem *World Council of Comparative Education Societies* (Světové rady společností srovnávací pedagogiky), zastoupená prof. PhDr. Eliškou Walterovou, CSc., vedoucí sekce Srovnávací pedagogiky při ČPdS.

V zastoupení vedoucího redaktora časopisu *Pedagogická orientace* doc. PhDr. Tomáše Janíka, Ph.D., M.Ed., přednesl předseda Společnosti zprávu o činnosti redakce časopisu za uplynulé čtyřleté funkční období. Bylo konstatováno, že časopis se v průběhu let 2007–2010 stabilizoval, byly vytvořeny webové

stránky, zavedeno anonymní recenzní řízení, zvýšila se kvalita rukopisů, což vyvolalo příznivé odezvy ze strany čtenářů. Na druhou stranu v průběhu let kontinuálně narůstal počet rukopisů, které byly redakčně odbavovány. V souvislosti s tím výrazně narostlo vytížení výkonné redakce, členů redakční rady i externích recenzentů. Pro období 2011–2014 byl do čela redakce a redakční rady zvolen stávající vedoucí redaktor doc. Tomáš Janík; současně byla částečně rekonstruována redakční rada tak, aby v ní bylo vyváženější zastoupení pracovišť zabývajících se pedagogikou v ČR. Časopis nadále usiluje o zařazení do mezinárodních databází a rád by udržel odbornou náročnost a současně čtenářskou atraktivnost textů v něm publikovaných. Pedagogická orientace jako odborný časopis a zpravodaj ČPdS uvítá příspěvky (studie, zprávy, recenze) od členské základny ČPdS – jako žádoucí by se jevily mj. zprávy o dění v pobočkách ČPdS. Podrobnější informace lze získat na webových stránkách: www.ped.muni.cz/pedor.

Jedním z bodů programu bylo představení a schválení nových čestných členů ČPdS, kterými se v souladu se stanovami stali členové české pedagogické společnosti, kteří se významně zasloužili o rozvoj Společnosti, a to jmenovitě

doc. PhDr. Drahomíra Holoušová, CSc.
doc. PhDr. Radomír Choděra, CSc.
prof. PhDr. Miroslav Chráska, CSc.
doc. PhDr. Vladimír Krejčí, CSc.
doc. PhDr. Milena Kurelová, CSc.
prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc.
prof. PhDr. Eliška Walterová, CSc.

Prof. PhDr. Eliška Walterová, CSc., seznámila účastníky sjezdu s činností sekce Srovnávací pedagogiky; PhDr. Jana Kohnová, Ph.D., pak seznámila plénum s konceptem založení sekce Celoživotního vzdělávání, který bude v případě dostatečného počtu zájemců z členské základny předložen ke schválení novému výboru ČPdS.

V závěru byli účastníci sjezdu seznámeni s výsledky voleb volených členů hlavního výboru ČPdS. Členy hlavního výboru se na základě hlasování členské základny stali:

PaedDr. Marta Rybičková, Ph.D.	50 hlasů
PhDr. Jana Kohnová, Ph.D.	42 hlasy
doc. PhDr. Milena Kurelová, CSc.	40 hlasů
PhDr. Helena Marinková, Ph.D.	34 hlasy
PhDr. Zuzana Sikorová, Ph.D.	31 hlas
PaedDr. Jan Šťáva, CSc.	31 hlas
Doc. PhDr. Vladimír Spousta	28 hlasů
Mgr. Václav Víška, Ph.D.	28 hlasů

Členy výboru se také stávají předsedové poboček, zvoleni členskou základnou jednotlivých poboček, a to v tomto složení: PhDr. Michal Zvírotsky, Ph.D. (Praha), PhDr. Tomáš Čech, Ph.D. (Brno), PhDr. Vladimíra Kocourková, Ph.D. (Olomouc), Mgr. Miriam Prokešová, Ph.D. (Ostrava), PhDr. Eva Švarcová, Ph.D. (Hradec Králové), Mgr. Oto Dymokurský (Liberec), Mgr. Miroslav Procházka, Ph.D. (České Budějovice), PhDr. Pavel Opatrný (Zlín).

Členem hlavního výboru se automaticky stal rovněž vedoucí redaktor Pedagogické orientace doc. PhDr. Tomáš Janík, Ph.D., M.Ed.

Na základě prvního jednání hlavního výboru Společnosti pro volební období 2011–2013 ze dne 15. 3. 2011 bylo zvoleno předsednictvo ČPdS ve složení:

PhDr. Tomáš Čech, Ph.D. – předseda
PhDr. Jana Kohnová, Ph.D. – místopředsedkyně
PaedDr. Marta Rybičková, Ph.D. – hospodářka
PhDr. Pavel Opatrný – tajemník

Členy revizní komise Společnosti byli zvoleni doc. PaedDr. Petr Franiok, Ph.D., Mgr. Petr Sýkora, Ph.D. a doc. PaedDr. Hana Horká, CSc.

Za své hlavní úkoly pro další období považuje Česká pedagogická společnost dále usilovat o stabilizaci členské základny Společnosti, udržet vzrůstající kvalitu časopisu Pedagogická orientace, věnovat větší pozornost rozvoji a činnosti jednotlivých poboček a pokračovat v organizování konferencí na aktuální témata a dalších akcí pod hlavičkou ČPdS, a to včetně podpory akcí v jednotlivých pobočkách. Aktuální informace o ČPdS k nalezení na www.cpdS.cz.

Tomáš Čech, Marta Rybičková